

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVAR, 1950. augusztus 5. szombat. ARA 4 LEJ VII. ÉVFOLYAM, 181. SZÁM.

A BAICOI „MUNTENIA” KŐLAJTELEP DOLGOZÓINAK MUNKA-VÁLLALÁSA

AUGUSZTUS 23 TISZTELETÉRE

A baicoi „Muntenia” kőolajtelep munkásai és technikusai elhatározták, hogy augusztus 23. tiszteletére 6 százalékkal tulszárnyalják a tervben a hónap 23. napjára előirányzott fűrészi feladatukat. Ugyanakkor vállalták, hogy a már kifejtésben lévő összes szondánál alkalmazták a szovjet automata berendezést és ezenkívül 5 szondánál pedig bevezetik a két párhuzamos pumpával működő szovjet munkamódszert.

A kitermelő csoport azt vállalta, hogy az augusztusi kőolaj kitermelési előirányzatát augusztus 23-ig befejezi. A telep vezetősége pedig arra kötelezte magát, hogy 17 berendezésnél bevezeti az önköltségi ár napi nyilvántartását.

A népek békeakarata

megrémítette a háborus uszítókat

Az amerikai imperialisták Korea hős népe ellen folytatott „villámháborújának” kudarcát, s a vereséget, amit a koreai néphadsereg től elszenvednek, teljessé teszik azok a csapások, amelyeket az imperialista tábor politikai és diplomáciai téren kénytelen elkönyvelni.

A béke minden őszinte híve határtalan lelkesedéssel fogadta Sztálin elvtárs választát, amit Nehru, India miniszterelnöke, levelére adott. A Sztálin elvtárs válaszában foglalt megoldás az egyetlen lehetőség a háborus uszítók által Koreában kirobbantott háború megszüntetésére. Sztálin elvtársnak a békés megoldásra vonatkozó javaslatát visszautasítva, az angol-amerikai imperialisták leleplezték önmagukat. „Nem békét, hanem fegyvert, hasznát, vérontást és romokat” — parancsolják lakájaiknak a Wall-Street urai.

Az Atlanti Paktumban résztvevő országok külügyminiszterhelyettesei ezekben a napokban tartják értekezletüket Londonban. Az értekezlet célja — az imperialista sajtó közlésének megfelelően — a nyugateurópai országoknak az eddiginél nagyobb fokú militarizálása.

Amerikai gazdájuk parancsára mindenütt elterjednek a provokációk, ahol az amerikalaknak egy-egy Li-Szin-Manjuk van: Nyugat-Németországban, Iránban, Törökországban, Görögországban és különösen az imperialisták leghitványabb lakójának, Tito igájában lévő Jugoszláviában. De nemcsak ennyi. A hiénák vérszomja telhetetlen. Az imperialista szörnyetegek olyan fegyverre vágynak, amely rengeteg ember megsemmisítését tenné lehetővé. Az atom kalandorai elvesztették eszközüket. Churchill, a megrögzött háborus uszító, Angliának az amerikai agresszióhoz való csatlakozását üdvözölve, dicsőhimnusz zengett a „mindent megmentő” atombombáról. Roberst angol képviselő, Brustel és Bentsen, az amerikai kongresszus tagjai, Compton, a reakciós amerikai fizikus — valamennyien az atombomba használatát kérték Koreában. Az atombomba más hívei hozzátették, hogy ez megfontolandó dolog, mert az atombomba használata hatalmas önköltségi ára miatt nem fizetődik ki Koreában, ahol nem elég nagy a népsűrűség. Ezek az „atomszakértők” azt mondták, hogy a bomba csak ott kifizetődő, ahol a népsűrűség meghaladja a tízezer embert négyzetkilométerenként. Ime: a tömeggyilkosságnak kifizetődő dolgoknak kell lennie az imperialista emberevők számára.

A háborus uszítók élnizmusának csuespontja az ugynevezett „európai kérdéseket tanulmányozó nemzetközi bizottság”. Ebbe az angol-francia szövet-

ségbe — amerikai irányítás alatt áll — az emberiség legelvetemültebb alakjai gyűltek össze: Paul Reynaud, Franciaország gyászos sirásója, Maurice Schuman reakciós újságíró, Le Torquer a jobboldali „szocialista”, Paul Bastide és Bonafous radikálisok, Paul Claudel, aki a sors iróniája következtében az ENSZ-ben az emberi jogok bizottságának alelnöke; s az lordok közül az ultrareakciós lord Wansittart, lord Brabason, Bennet tábornok és mások.

Ez a „bizottság” a közel-múltban jelentést tett közzé az atombomba, a baktériumok és a mérgező gázok széleskörű használatát illetően, s még egy ugynevezett meteorológiai háborút is javasolt.

Paul Reynaud, Wansittart és mások voltak azok, akik a kóloradobogár ledobását javasolták, hogy elpusztítsák a Német Demokratikus Köztársaság, továbbá Lengyelország és Csehszlovákia burgonyatermését.

Az amerikaiaknak és szolgáiknak háborus politikája, ember-tömegek elpusztítását célzó mesterkedései beleütköznek a béke hívei mozgalmának hatalmas falába. A béke hívei nap-nap után egységesebbek, erősebbek áttűnnek. A Béke Hívei Világkongresszusa Állandó Bizottságának stockholmi felhívására millió és millió újabb aláírás: ez volt a békeszerető népek azonnali válasza az imperialista tábor mesterkedésére. Több mint 250 millió aláírás sorakozik mostanáig a békefelhívás alatt, ezek közül több mint 50 millió az amerikaiak koreai támadása óta. Az Egyesült Államokban több mint egymillió békealáírást gyűjtöttek, ezek közül 400 ezret a koreai támadás megindítása után.

A népek békeakaratainak e megnyilvánulása megrémítette a háborus uszítókat. A tettek igazolják, hogy a béke megvédésére indult világmozgalom nap-nap után meghusitja az imperialista fenevadak törekvéseit. Az Egyesült Államok befolyása alatt álló Törökországban amikor a kormány elfogadta az ENSZ törvénytelen javaslatát, hogy Törökország csapatokat küldjön Koreába, éles ellentétek támadtak a parlamentben. Harmine „munkáspárti” képviselő kérte, hogy helyezék folyamatba Sztálin elvtárs javaslatát, amelyet Nehru-nak küldött válaszában adott. Kétségtelen az, hogy a harminc képviselő magatartása a békére vágyó tömegek nyomására alakult ki.

A békeharcosok küzdelme mind eredményesebb.

A béke harcainak sikerei a békéért folytatott harcnak újabb lendületet adnak. A békebizottságok kongresszusa külsőben országunkban erősítjük a béke megvédésére irányuló mozgalmat. A háborus uszítók belső ügynökeinek leleplezésével mérjük a csapásokat az imperialistákra. Ha a maga posztján minden békeszerető ember megtízszerezi erejét, megnyerjük a békét. Egységesen, határozottan, mind áttűnően, a Szovjetunió és a nagy Sztálin vezetésével győzünk a béke örül.

Ülést tartott az ENSZ Biztonsági Tanácsa

NEW-YORK. — (Agerpres.) Augusztus 1-én Malik, a Szovjetunió képviselőjének elnöklésével az ENSZ Biztonsági tanácsa ülést tartott.

A napirendre vonatkozó vita megkezdése előtt Malik leszögezte, hogy elnöki minőségében törvénytelennek tartja a Kuomintang küldötteknek jelenlétét a Biztonsági Tanácsban. Rövid vita után Malik bejelentését 8 szavazattal 3 ellenében elvetették.

Malik ekkor rámutatott arra, hogy a Kuomintang képviselőjének szavazatát nem lehet érvényesnek tekinteni, hiszen a szá-

vazás éppen az ő jelenléte kérdésében döntött. Austin amerikai kiküldött tiltakozott ez ellen, mire Malik, mint a Szovjetunió küldötte hangsúlyozta, hogy a Biztonsági Tanács döntése törvénytelen, mivel az egy klikk képviselőjére és nem egy olyan országra vonatkozik, amely egyenlő jogu tagja az ENSZ-nek. Austin tovább folytatta szövegétlen megjegyzéseit, azt kérte az elnöktől, hogy elnököljön és ne diktatori módon vezesse az ülést. Malik tiltakozott az amerikai kiküldött túrheterlen magatartása ellen és Austint rendreutasította, majd megismételte előző nyilatkozatát a Biztonsági Tanács határozatának érvénytelen voltáról.

A napirendre vonatkozóan ezután Malik előterjesztette javaslatát, amelynek első pontja a Kínai Népköztársaság, mint Kína képviselőjének elismerése, második pont pedig a koreai kérdés békés rendezése. Austin amerikai dlegátus ezzel szemben azt javasolta, hogy a napirend első pontjának vegyék fel az amerikai küldöttség által előterjesztett határozatot Észak-Korea ellen.

A Biztonsági Tanács üléset anélkül, hogy a napirendre vonatkozóan határozatok volna, elhalasztották.

Fokozottabb munkával a békevédelmi harci-bizottságok kongresszusának tiszteletére

TORDA. — (Tudósítónktól.) Vörös versenyzászlós élüzem a tordai cementgyár. Búszke is erre az üzem minden dolgozója. Amióta megkapták a versenyzászlót, még jobban fokozódott a lelkesedés. Még erősebb harc indult azért, hogy az elnyert zászlót továbbra is megtarthassák.

Az első félévben a dolgozók nyolevan százaléka kapcsolódott be a szocialista versenybe. A lendületes, jól megszervezett verseny során lényegesen emelkedett az üzem termelékenysége. A cementgyár a terv első félévi

előirányzatát a cementtermelésnél 2.7 százalékkal, a klinkertermelésnél pedig 14.2 százalékkal szárnyalta túl. Szép eredményt értek el a nyers. és üzemanyag-gazdálkodás terén is. Így az elmúlt félévben földgázt 3 millió lej értékben, villanyt 1 millió lej értékben és gépolajat 300 ezer lej értékben takarítottak meg.

A verseny során kitűnt Petrut Mária, aki már egy éve Munkaérdemrendes munkás, Lenut Ion kötőrő és Andronic Péter munkás.

A tordai cementgyár munkásai, technikusai és mérnökei a félévi sikerektől áthatva, még jobban megerősítik üzemiükben a szocialista munkaversenyt. Az országban megindult nagy versenymozgalom szellemében az elmúlt napokban értekezletet tartottak, amelyen a dolgozók egyöntetűen elhatározták és vállalták, hogy a RNK békevédelmi harci-bizottságainak tiszteletére 1.5 százalékkal több cementet és 1 százalékkal több klinkert termelnek az előirányzottnál.

A Tito fasiszta klikkjének szolgálatában álló kém-és áruló csoport tagjai elleni vádirat szövege

BUKAREST. — Amint már megírtuk, a fővárosi katonai törvényszék a belgrádi Tito-fasiszta banda szolgálatában álló kémek és árulók bünperének tárgyalását kezdte meg.

A vádirat 12 személy ellen emel vádat: Todorov Milos, volt orvos Vasluiban, Lacies Bosko volt tanító, a bukaresti jugoszláv nagykövetség volt helyettes sajtóattaséja, Medics Nikola a jugoszláv UDB hadnagya, a bukaresti jugoszláv nagykövetség volt rádióátvívásza, Adamov Milorad a kikiindai állami malmok volt igazgatója, Bassler Gyuro mérnök a „Muntenia” kőolajipari központ volt szolgálati főnöke, Petrov Zsiva volt traktorvezető, Pejovics Andzsello volt helyettes tanító, Sztanojevics Bozsidar volt temesvári mechanikus, Szillin Miladin volt tanító, Radoszavljevics Szevetomir volt kovács, Mlulinovics Nikola volt szövetkezeti tisztviselő Temesváron és Nedics Vidosa volt tisztviselő.

A vádirat megállapítja, hogy a titóisták, a jugoszláv nép és a demokrácia árulói már 1944 óta széleskörű bünös tevékenységet fejtettek ki a Román Népköztársaság ellen; a román nép és a romániai népi demokratikus rendszer érdekei ellen kémhálózatot állítottak fel és megkísérelték, hogy a román Bánságot fegyverrel rohanják meg. A vádirat hangsúlyozza, hogy Tito ellenséges klikkje a per vádlottait használta aljas eszközökkel, a vádlottak bünös tevékenységét pedig a vizsgálat bebiztosította.

Nemsokkal azután, hogy a dicsőséges Szovjet Hadsereg a román népet felszabadította, Tito ügynökei révén, hozzáfogott alávaló tervének megvalósításához. Radoszavljevics Szevetomir vádlott ezeket mondotta: „A jugoszláv állambiztonsági szervek (OZNA) rögtön Romániának a Szovjet Hadsereg által való felszabadítása után, 1944-ben megkezdtek a kémkedést a Bánságban”. Ugyanilyen értelemben vallott Paullovics Szlobodan, aki beismerte, hogy ő maga, Radoszavljevics Szevetomir és Vuletics Zoran, a krassómegyei Szokol községhől való lakos, a jugoszláviai Fehértemplom községben lévő kémközpont iródlójában Gvozdenac Dragoljub őrnagy előtt kötelezővé írtak alá arra vonatkozóan, hogy kémiszolgálatot teljesítsenek. Valóban mind a hárman azonnal megkezdtek alávaló kötelezettségük teljesítését és Temesváron, Oravicán, valamint Kiszurán egész sor ügynököt szereztek be a titóista kémiszolgálatba.

A vizsgálat kiderítette, hogy a kém munka fokozása érdekében 1945 februárjában Saletics Milost, Fehértemplom város katonai parancsnokát az OZNA Temesvárra küldte. Az akkor működő Szlav Antifasiszta Front vezetőségének egyes reakciós elemeit a titóista ügynökök felhasználták kémtevékenységükben. Erről Radoszavljevics vádlott azt mondja: „Január hónapban Vuletics Zoránnal Temesvárra mentem, ahol felvettük a kapcsolatot Fenlaeski Radával, a romániai Szlav Antifasiszta Front elnökével. Visszatérve Kiszurára, Zoránnal együtt megszerveztük a Szlav Antifasiszta Frontot, amely azt a célt szolgálta számomra, hogy a járásban törvénytelenen járhassek és könnyebben szerezhessek adatokat”. A vizsgálat azt is megállapította, hogy a titóista kémiszolgálat (Folytatás a 5-ik oldalon).

A koreai néphadsereg egységei valamennyi frontszakaszon folytatják előnyomulásukat

PHÖNGJANG. — (Agerpres.) Augusztus 2-án reggel a Koreai Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága az alábbi közleményt adta ki:

A néphadsereg egységei valamennyi frontszakaszon folytatják előnyomulásukat és mekkülésre készítették az amerikai csapatokat. A Csinzsü felé előnyomuló egységek teljesen felszabadították Csinzsü városát. Csinzsü az ellenség fontos stratégiai központja volt. Dél-Kenszán tartomány jelentős városa s a dél-koreai partok egyik jelentős közlekedési gócpontja. A város felszabadításáért folyó harcokban az ellenség emberben és hadianyagban veszteséget szenvedett.

A Kocsán városát (felszabadító egységek hegyes, nehezen járható terepen folytatva előnyomulásukat, a várostól délre sulyos csapatokat mértek az amerikai csapatokra és Li-Szin-Man martalóc bandáira.

PHÖNGJANG. — (Agerpres.) Azoknak a dél-koreai ifjaknak a száma, akik önként jelentkeznek a frontra, hogy közvetlenül is résztvegyenek Li-Szin-Man klikkjének megsemmisítésében és az amerikai intervenció-

táknak Koreából való kiűzésében, napról-napra nő. Egyedül Csuncsen városban július 29-ig több mint 2000 kérés érkezett a néphadseregbe való besorolás és a frontra küldés érdekében.

Koreai művészek és tudósok nyílt levele az ENSz főtitkárához

PHÖNGJANG. — (Agerpres.) Han-Szul-Ja író vezetésével 32 ismert nevű koreai író, művész és tudós nyílt levelet intézett Trygve Lie-hez, az ENSz főtitkárához, amelyben tiltakoznak az amerikai fegyveres beavatkozása ellen Korea belügyeibe és megfélemlítései szerepét, amelyet az ENSz főtitkára ezzel kapcsolatban játszott.

Az amerikai imperialisták vadállati kegyetlenkedéssel, fejtelenséggel gyilkolnak le békés koreai polgárokat — köztük aggodalmosokat és gyermekeket — Korea városainak és falvainak ádáz bombázásával. Gondolja ön, hogy az ilyen gyilkos bombázás az ENSz alapokmányának megfelelő eljárás? — mondja a levél.

A levélírók keményen elítélik a főtitkárnak az amerikai támogatása érdekében kifejtett tevékenységét: „Az Egyesült Államok eszközei használták fel a Biztonsági Tanácsot koreai megrohanására és ön Trygve Lie ur, igyekezett érintkezésbe lépni különféle országokkal, hogy a koreai nép leigázására több fegyvert szállítsanak Koreába. Amikor tárgyalásai nem jártak elég eredménnyel, felhívta újra az egyes hatalmakat, hogy küldjenek csapatokat Koreába. Üdvözlőtáviratot intézett Mac Arthurhoz a koreai nép hóhérahöz, amikor az Egyesült Államok koreai fegyveres beavatkozásának főparancsnokául jelölték ki. Visszhangot adott azoknak a hamis híreknek, amelyekkel Mac Arthur főhadiszállása ösztökélni akarta csapatait, hogy a koreai néphadsereg megöli az amerikai hadifoglyokat és buzgón fáradozott azon, hogy széleskörű hitelt biztosítson ezeknek a kormányoknak.”

A koreai írók és művészek követelik ezután, hogy az ENSz főtitkára ugrynevezett „emberiességéről” hangoztatott ízólalmiaval való ráváltásokkal szemben haladéktalan lépéseket az amerikai imperialisták koreai fegyveres beavatkozásának megállítására.

Időszerű földrajz

K O R E A

IV.

Eszak-Korea mezőgazdaságának eredményeinél nem kevésbé áttűnő az ország iparának sikerei. Nagyipar csak 1930-ban kezdett létezni. Ennek is szemmel látható gyarmati jellege volt s főleg hadianyaggyártásra specializálta magát. Fejlődési lehetőséggel csak a bányászat, fémipar és vegyipar rendelkezett. Szerszámgyártást előlító ipar szinte egyáltalán nem létezett; a könnyűipar és élelmiszeripar rendkívül gyenge volt.

A japánok ásványokat, ércet, széntetikus üzemanyagokat, műtrágyát, halat és mezőgazdasági termékeket exportáltak Koreából, ezzel szemben szövöttáru, különböző kéziipari és közfogyasztási cikkeket szállítottak Korea piacára. A vállalatok műszaki vezetését teljes egészében a japánok tartották kézben. Koreaiakat csak testi munkára alkalmazták.

Ilyen körülmények között rendkívüli nehézségeket okozott az ipar talpraállítása, amelyet el-

szomját. Nemcsak a fiatalság, hanem az idős lakosság is tanul.

Eszak-Koreában ma 16 főiskola van, 12.000 hallgatóval és több mint 5000 elemi és középiskola, 2 millió tanulóval. Több mint 80 ujság és folyóirat jelenik meg, nagy kiadóvállalatok tízei működnek. Phöngjangban létesítettek egy nemzeti balettszínházat, egy táncművészeti iskolát, nagy filmstúdiókat, festészeti intézetet.

Eszak-Korea csodálatos sikerei, iparának rohamos fejlődése, a mezőgazdaság előhaladása, művészetének és tudományának felvirágzása különösen szembevető, ha összehasonlítjuk az ország déli részének helyzetével, ahol az amerikai gyarmatosítók által kinevezett áruló Li-Szin-Man reakciós rendőri rendszere uralkodott. Az amerikai monopóliumoknak Koreára mint hadibázisra és piacra van szüksége. Ime, ezért tessék tönkre Dél-Korea gazdasá-

Lendületesen folyik a stockholmi felhívás aláírási kampánya a tőkés országokban

ATHÉN. — (Agerpres.) Az illegálisan megjelenő „Levendia” című lap, a görög ifjúság lapja, közölte a stockholmi békefelhívás szövegét egyben pedig tájékoztatta olvasóit az aláírás-

gyűjtésért folyó kampány eredményéről a Szovjetunióban, a népi demokratikus országokban, valamint Franciaországban, Olaszországban, Angliában és az Egyesült Államokban.

Lipót — Hitler barátja és Truman szolgája

Lipót belga király ezernyi vendőre védelme alatt visszalopakodott trónjára; mint a szenátus volt elnöke mondta, „egy ostromállapotban lévő városba”. A nép többsége tiltakozik visszatérése ellen; az osztályöntudatos munkásság gyűlölettel, felháborodással, sztrájkokkal fogadta. Amikor megérkezése utáni napon összehívta az ugynevezett koronatanácsot, sem a liberális, sem a szocialista miniszterek nem jelentek meg, mert nem merik a tömegek előtt a fasiszta hazaárulóval való együttműködést vállalni. Így a koronatanács kizárólag a monarchista keresztényszocialista párt képviselőinek részvételével folyt le.

A „király-kérdés” évek óta arra szolgál a reakciónak, hogy Belgium igazi problémáiról elterelje a tömegek figyelmét. Főleg arról, hogy a belga kormány amerikai politikája milyen súlyos helyzetbe sodorta az országot. Lipót a nyílt burzsoá diktatura híve és sohasem titkolta, hogy megveti az alkotmányt, a parlamentet és gyűlöli a népet. Hozzá fűződnek tehát a Wall-Street reményei. Ezért költöttek annyi pénzt a Lipót érdekében kifejtett propagandára az USA hatalmas trösztjei.

Lipót szekerét az amerikai imperializmussal szövetkező egész belga reakció toltta. A belga társadalomnak ezek a rétegei nem törődnek a nemzeti érdekekkel. Tudják, hogy Lipót a második világháború alatt elárulta a belga népet, hogy nyíltan együttműködött Hitlerrel. Közismert dolog, hogy amikor Lipót 1936-ban Belgiumot „semlegesnek” nyilvánította, ezzel a kollektív biztonságot megteremtése ellen dolgozott és Hitlernek segítette. Hitler egész sajtója dicősrte ezt a politikát. Ennek a külpolitikának felült meg Lipót belpolitikája, amely a belgiumi fasiszták, az ugynevezett rexisták támogatására irányult. 1940-ben a német fasiszta támadás idején Lipót, mint a

hadsereg főparancsnoka, azonnal kapitulált Hitler előtt, anélkül, hogy akárcsak miniszterével is tanácskozott volna. A belga népet felszólította, hogy fogjon „a békés munkához” a megszálló Hitler-fasiszták szolgálatában.

Egész multja alkalmassá teszi tehát Lipótot arra a szerepre, melyre Hitler washingtoni utódai és a reakciós belga nagytöke kiszemelte. Ezt különböző nyilatkozataival is bizonyítja. Mindjárt visszatérése után, a belga rádió közölte, „népéhez” intézett szövegében kijelentette, hogy híve az Atlanti Egyezménynek. A belga dolgozóknak azonban már elég tapasztalatuk van a Marshall-terv és az Atlanti Szerződés áldásairól. Azzal is tisztában vannak, hogy ez a „király” nem más, mint a háboru szekértolója és a fasiszálás mestere.

A király visszatérésevel kapcsolatban a Belga Kommunista Párt Politikai Bizottsága határozatot hozott, amelyben egysegre hívja fel mind a hazafiakat, akik Lipót királysága ellen vannak. A lipótelles egységfront feladata, hogy lemondásra kényszerítse Lipótot és arra, hogy örökre elhagyja az országot.

Az amerikai imperialisták elvárják Lipóttól, hogy alávesse magát az Atlanti Egyezményből folyó összes követelményeknek. Belgiumnak — mint ezt most az Atlanti Szövetség londoni értekezletén megállapították — fokoznia kell majd a fegyverkezést, meg kell hosszabbítania a katonai szolgálat idejét, ki kell szolgáltatnia a belga urániumot és a belga nehézipart a szovjet-ellenes háború előkészítésének céljaira. Semmi kétség, hogy Lipót mindezt „vállalja”, de abban sincs kétség, hogy a belga nép, elsősorban a belga munkásosztály is vállalja a harcot, amellyel ezt megakadályozhatja. Megvalósítja ekeelőzetesét harcot a demokráciáért, munkáért, kenyérért, békéért.

A lap megállapítja, hogy a görög nép minden üldözöttség ellenére. Görögországban is megkezdődött az aláírási kampány a stockholmi felhívásra. A kampányban a béke ifju híveinek demokratikus frontja cselekvő szerepet játszik. A béke ifju hívei — írja az ujság — családjuk körében, munkahelyükön és a tanintézetekben gyűjtenek aláírást a felhívásra. A lap végül felhívja a görög ifjakat, vállaljanak cselekvő részt az aláírásgyűjtési kampányban.

BÉCS. — (Agerpres.) A stockholmi felhívásra való aláírásgyűjtés lankadatlan lendülettel folyik Ausztriában. Julius 28-ig 609.173 személy írta alá a felhívást. Bécsben 272.589 aláírást gyűjtöttek. Az ország főváros munkásnegyedeiben a lakosság 55 százaléka aláírta a felhívást.

HÁGA. — (Agerpres.) A stockholmi békefelhívás aláírásgyűjtési kampánya mind nagyobb lendülettel vesz Hollandiában is. Julius 30-ig az egész országban 238.867 személy írta alá a felhívást. A felhívás aláírásával egyidejűleg a holland dolgozók felháborodásuknak adnak kifejezést az amerikaiak koreai beavatkozása miatt.

A békefelhívást aláírók között ott vannak a hollandiai művész-, íróvilág, valamint a tudósok és a papság képviselői.

Röviden

SZÓFIA. — A bolgár népköztársaság külügyminisztériuma jegyzőket nyújtott át Jugoszlávia szófiai nagykövetségének, amelyben a legerélyesebben tiltakozik az ellen, hogy Koszta Ugritz őrnagy, katonai attasé és a szófiai jugoszláv nagykövetség működő más személyek durva, provokatív módon és rendszeresen megsértik a diplomáciai testület tagjainak a Bolgár Népköztársaság határain belül való közlekedésére megállapított rendet.

VARSO. — A varói katonai törvényszék szombatn halála ítélté Wladislaw Sliwinski, az angol titkos szolgálat ügynökét. A törvényszék Sliwinski büntetésnek mondta ki a „Military Intelligence Service” angol kém-szervezet részére végzett kémkedésben.

A Phöngjangi Egyetem Orvostudományi Karán a hallgatók egy csoportja gyakorlati órákon vesz részt.

meneküléskül előtt a japánok le is romboltak. Hiány volt a szak-képzett személyzetben, üzemanyagban, nyersanyagban, gépalkatrészekben.

Ennek ellenére a felszabadulás utáni pár év folyamán a Szovjetunió támogatásával helyreállították és üzembe helyezték nemcsak a fő ipari vállalatokat, hanem a régi vállalatok újáépítése mellett újakat is létesítettek. Kampho magaskohói és Csengjin üzeimi fémeket állítanak elő. Észak-Korea nagy ipari központjai, Nampho, Phöngjang, Szinju, Szonjin, Wonszan vállalatai teljes erővel dolgoznak.

A japán uralom idején nagymértékben visszacsett a koreai nemzeti kultúra. A nemzeti nyelv és írásmód pusztulásra volt ítélve. A japánok betiltották a koreai nyelvű ujságok, tudományos és kulturális művek kiadását. A lakosságot arra kényszerítették, hogy csak japán nyelven beszéljen. Japán szokásokat, japán műveltséget vezettek be erőszakosan.

Az országban az irástudatlanság vált uralkodóvá. A kisszámú iskolában bevezették a japán tanítási nyelvet. Szöulban, az ország egyetlen egyetemén az 500 hallgatónak több mint a fele japán volt. Koreai Nemzeti Színház nem létezett, még kevésbé filmipar. Könnyű megérteni ezt után a koreaiak jelenlegi mérhetetlen kultura- és tudás-

gát. A vállalatok száma 1949-ben kétharmaddal volt kisebb, mint 1943-ban. Esik a mezőgazdaság, csökken a gabonanemű. Dél-Korea, amely egykor az ország gabonaraktára volt, ma már nem tudja kenyérrel ellátni saját lakosságát és behozatalra szorul.

Korea népével kapcsolatban az amerikaiak egyetlen célja a leigázás volt. A munkanélküliség, nyomor és éhség jó lehetőségeket kínált a cél elérésére. Li-Szin-Man terrorrendszerére az a feladat hárult, hogy adatszolgáltatásban tartsa az imperialisták által kiszákmányolt lakosságot. A külföldi sajtó nemrégén kimutatta, hogy Li-Szin-Man klikkje 150.000 személyt végeztetett ki, 480.000 koreai hazafit tartóztatott le, felosztott több mint 130 hazafias politikai pártot, elűzte az összes haladéktalanul tanárokat és egyetemi hallgatókat.

Nincs mit csodálkozni azon, hogy Dél-Korea népe gyűlöli az amerikai imperialistákat és a zsoldjukban álló liszinmanista klikket és segíti a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságot az országablók elűzésében! Teljesen nyilvánvaló, hogy az amerikai intervenció elleni harcot az egész koreai nép vívja igaz ügyéért, Korea szabadságáért és függetlenségéért.

V. ZAJTCSIKOV

A Tito fasiszta klikkjének szolgálatában álló kém- és áruló csoport tagjai elleni vádirat szövege

(Első oldali cikkünk folytatása)

gálat nemcsak a Szláv Antifasiszta Front vezetőségének nacionalista elemei közül rekrutálta tagjait, hanem Mihájlović Drážsa híveit is felhasználta.

A katonai jellegű adatok révén, a titóisták azon igyekeztek, hogy megvizsgálják egy fegyveres beavatkozás lehetőségét, ugyanakkor számbavették a népi demokratikus rendszerrel szemben álló elemeket, avégett, hogy megtudják fegyveres támadás esetén kire számíthatnak. A titóista kémtevékenység elsősorban a román Bánság imperialista átcsatolását tűzte ki feladatául. Alávaló céljaik elérésére a titóista ügynökök fegyveres felkelésre is készültek Románia ellen. Radoszavijevics Szetomir ezzel kapcsolatban bevallotta, hogy az OZNA-tól kapott utasítás értelmében Gavrilović Nika tanár fegyveres csoportot szervezett Ó-Moldova községben azzal a céllal, hogy a román hatóságok ellen harcoljon. Az OZNA ügynökei működésük során fasiszta módszereket használtak: fenyegetés, emberrablás, gyilkosság. Mirkov Milán tanu vallomásaiban elmondta, hogy Gavrilović Nika, mindenkit, aki parancsainak nem akart engedelmessé válni azzal fenyegetett, hogy elraboltatja és meggyilkoltatja.

1944 decemberében titokban Temesvárra érkezik Jovanović Dusan, az OZNA magasrangú tisztje, fő titóista kém, akit később a bukaresti jugoszláv nagykövetség titkárává neveztek ki. Jovanović 1948 májusában alávaló és sokoldalú bünyös tevékenységet fejtett ki. Így 1945 áprilisában a román hánsági ügynökeire építve, Titó-klikkja a Szláv Antifasiszta Front kongresszusát akarta összehívni Temesvárra azzal a céllal, hogy megkísérelje a román Bánságnak Jugoszláviához való csatolását a tömegek vágyának feltüntetni. A kongresszust annakidején nem engedélyezték és a Szláv Antifasiszta Front is feloszlott, helyét pedig a Szláv Demokratikus Kulturszövetség vette át.

A kongresszus betiltása és a Szláv Antifasiszta Front feloszlása azonban csak késleltette Tito támadó terveinek előkészületeit Todorov Milos vádlott ebben az ügyben ezt vallotta: „A kongresszus betiltása után 1945 májusában Temesváron tartott megbeszélésen Maszlarics Bozsidar jugoszláv tábornok kijelentette, hogy a román Bánságnak Jugoszláviához történő csatolása jelen pillanatban nem történhet meg, mivel a nemzetközi helyzet nem engedi meg. Az átcsatolás később megvalósulhat — mondotta Maszlarics.”

A titóista állambiztonsági szerv, amelynek előbb OZNA volt a neve, utóbb pedig UDB lett, minden megkísérelt, hogy kémeit a Román Népköztársaság állampozitívba becsompsztse, a bukaresti jugoszláv követséget, a jugoszláv képviselőket s kulturális intézményeket kémfészekké alakítsa át. Tito bandája a jugoszlávai képviselőkhöz, mint diplomatákat, UDB-tiszteket küldött.

Medics Nikola vádlott vallomásaiban kimutatta, hogy amikor 1946-ban a bukaresti nagykövetség rádióátvitelére rangját viselte, 1949 májusában léptették elő hadnagynak. Medics elmondta azt is, hogy nem sokkal a nagykövetséghez való kerülése után Zec Rankoval folytatott beszélgetésében ez elárulta, hogy az UDB őrnagy és nevezetesen UDB-tiszt Jovanović Dusan valamint Balzics Voja is, 1948 áprilisban Jovanovićot visszahelyezték

Belgrádba, helyébe Bogdanović Dobrica került, aki szintén az UDB tisztviselője volt. 1948 októberében Zecnek el kellett hagynia a Román Népköztársaságot, helyébe az UDB Rafai Drágot küldte. A bukaresti jugoszláv nagykövetség cégére alatt működő jugoszláv kém-csoportba számítható még Sztanojanov Pavle, a titóista „Tanjug” hírnökök tudósítója és Lacics Bosko vádlott, a nagykövetség iskolájának tanítója, később a sajtóattasé helyettese.

A bukaresti jugoszláv nagykövetség legfőbb tevékenysége a kémkedés volt, amely a bizonyítékokból kétségetvonhatatlanul kiderült. Medics Nikola vádlott erről így vall: „Számot vetettem azzal, hogy mivel a jugoszláv nagykövetség tisztviselőinek egy részét az UDB küldte, a többiek közül pedig egyesek főleg Lacics Bosko adatok gyűjtésével foglalkozik, a jugoszláv nagykövetség legfőbb munkája a kémkedés és általában a jugoszláv nagykövetség Jugoszlávia kémügynöksége a Román Népköztársaságban.”

Már 1945 óta a bukaresti jugoszláv nagykövetségen futottak össze a romániai titóista kémtevékenység szervezői, a főszerepet ebben Jovanović Dusan nagykövetségi titkár játszotta.

A titóista ügynökök kémtevékenységük számára a Jugoszláviából küldött tanárokat és tanítókat is felhasználták népi demokratikus rendszerünk ellen való kémkedésre és aláaknázására. Sztanojević Bozsidar vádlott beismerte, hogy a jugoszláv állambiztonsági szervek Jovanović nagykövetségi titkár révén, a román Bánságban kémhálózatot szerveztek. A hálózat megteremtésére felhasználták a Jugoszláviából érkezett tanárokat és tanítókat, valamint a Szláv Demokratikus Kulturszövetség egyes fontosabb tagjait.

Alávaló terveinek megvalósítása érdekében Tito az UDB ügynökeit becsompsztta azokba a szervekbe és intézményekbe, amelyeket a román kormány a romániai jugoszláv lakosság szabad nemzeti életének biztosítására hozott létre. Erről Todorov Milos vádlott ezt vallja:

— Működésének első szakaszában, amíg Temesvárott tartózkodott, és a szerbek lakta községekbe eljárt, Jovanović Dusan nyíltan beavatkozott a Szláv Antifasiszta Front, később a Szláv Demokratikus Kulturszövetség ügyeibe. E szervezetek leple alatt titkos kémhálózatot épített ki magának, amelyben Szilin Miladin, Vuletić Zoran, Radoszavijevics Szetomir és mások a jugoszláv állambiztonsági szervek részére dolgoztak.

Felhasználta a titóista kémtevékenység a RNK kormánya által Temesvárott létesített „Jugoszláv Könyv” könyvkereskedést is. Todorović Gorica, a könyvkereskedés alkalmazottja, lakását a kémei rendelkezésére bocsátotta és ugyancsak ő gyűjtötte össze a titóista kémektől érkező jelentéseket. Jakovleviç Bora, a könyvkereskedés vezetőjének külön kémhálózatot vezetett és ugyancsak saját kémhálózattal rendelkezett Vuletić Zoran, a könyvüzlet helyettes vezetője.

Kémközpont szerepét játszotta a Temesvárott működő jugoszláv folyamhajtási bizottság is, amelyet Petrović Milko UDB-tiszt vezetett. Hasonlóképpen az orsovai székhellyel működő Duna-Bizottság jugoszlávai küldöttsége is kémkedéssel foglalkozott.

Tito klikkja megkísérelte, hogy romániai ügynökei révén, rágalmozza a Román Kommunista Pártot és a Román Munkáspártot azzal a céllal, hogy a román Bánság jugoszláv lakosságát elszakítsa a Párttól és or-

szágunk népi demokratikus rendszere elleni cselekményekbe taszítsa. Todorov Milos vádlott ezt mondja: „A jugoszláv biztonssági szervek a Titótól és kormányától kapott irányelvek szerint a RNK területén végzett kém és diverziós tevékenység mellett azon is dolgoztak, hogy a Román Kommunista Pártot, utóbb a Román Munkáspártot rágalmozgassák és háttérbe szorítsák. Ezzel azt a célt követték, hogy a romániai szerb lakosságot a titóista politikához vonzzák és a RNK népi demokratikus rendszerének aláaknázására irányuló cselekményekre vezessék.”

Népi demokratikus rendszerünk aláaknázására irányuló bünyös tevékenységének hatályosabbá tételére az UDB parancsot adott, hogy emberei hatoljanak be a RNK állampozitívokba és a pártszervezetekbe, minél fontosabb állásokba. Sztanojević Bozsidar erről így vall:

„1948 január havának elején a Todorović Gorica lakásán folyt tanácskozáson Jovanović Dusan azt mondta nekem, hogy a Román Népköztársaságban vezető szervek létesülnek, mint az ideiglenes bizottságok, szövetkezetek stb. Azon kell igyekeznünk, hogy embereink ezekbe bejussanak. Mit nem adnánk, ha lenne egy miniszterünk is. Így tehát, ha a Párt javaslatot és ajánlást kér majd a szláv szervezettől egyes vezető állásokra, nekünk meg kell legyenek a magunk emberei, akiket ajánlunk.”

Az alávaló titóista kémtevékenység céljaival kapcsolatosan Todorov vádlott kijelentette:

— A bukaresti jugoszláv nagykövetség által szervezett és folytatott kém és diverziós tevékenység, amelyet Tito jugoszláv kormányának irányításával a nagykövetség tisztviselői a valóságban UDB-tisztek vezettek, azt a célt szolgálta, hogy megakadályozza a szocializmus építését a Román Népköztársaságban.

A bukaresti jugoszláv nagykövetség tagjai a szocializmus nagy országát és a népi demokratikus országokat, valamint ezen országok kommunista és munkáspártjait gyalázó röpiratok, broszurák, titkos terjesztésű is végezték. Persze a kémtevékenységért pénz járt. Milutinović Nikola, Sztanojević Bozsidar és Nedics Vidosza vádlottak, valamint Nedomaeski Marinko és Nikolin Lázár beismerték, hogy jelentős összegű pénzt kaptak. Milutinović Nikola ezt vallotta: „Az OZNA-nak, majd az UDB-nek tett szolgálataimért körülbelül 150.000 lej kaptam.”

Az UDB éppen úgy, mint a bukaresti jugoszláv nagykövetség, titokban láttatni engedte Tito bandita terveit; a román Bánságnak a Belgrádi hóhér klikk által való küszöbön lévő elfoglalását hirdették. Valević Zsiva tanu a Tájékoztató Troda határozatának nyilvánosságra kerülése után a Fehértemplomon folyt ülésről szövegezté ezt mondotta: „A bűnszűréskor Visznes UDB-tiszt kijelentette, hogy a román Bánság hamarosan Jugoszláviáé lesz.”

Petrov Zsiva vádlott beismerte, hogy amikor beszerették a kémtevékenységbe, azt a feladatot is kapták, hogy zendülésre igzasson a szerb lakosság körében.

A fegyveres zendülés előkészítésére a jugoszláv nagykövetségen nagymennyiségű fegyvert és löszert halmoztak fel. A fegyvereket és löszereket 1949 májusában a nagykövetségről elszállították.

A vádirat valamennyi vádlott bünyös cselekményét és a vádlottak által elkövetett bünyös cselekmények jogi megfogalmazását adja.

Sikert siker után érnek el a pálfalvi kollektív gazdaság tagjai

A pálfalvi „Lenin Zászlaja” kollektív gazdaság alig egy éve, hogy megalakult. A gazdaság tagjai learatták első közös termésüket. A természetgyűjtés igazolta előtűk azt, hogy hevesen cselekedtek, amikor a Párt utmutatását követve, a kollektív gazdaság utjára léptek.

A pálfalvi „Lenin Zászlaja” kollektív gazdaság dolgozói munkatervükben 600 mázsa buza termesztését irányozták elő. A kakszentmártoni gép- és traktorállomás segítségével, tudományos módszerekkel megművelt föld azonban többet, 820 mázsa búzát termelt. A kollektív gazdaság földjén közel 20 mázsa hektáronkénti átlagtermést értek el a dolgozók, az egyéni gazdálkodást folytató dolgozó földművesek átlagtermése 11 mázsa volt.

A kollektív gazdaság tagjai a betakarítás után azonnal kifizették a traktorállomás munkájáért járó bért, átadták a beszolgáltatást az államnak, félretették a vetőmagot és levonták a gazdaság felvirágoztatását célzó különböző alapokat. A fennmaradó mennyiségből előleget adtak a tagoknak. Az előleg átlag 500 mázsa. Budai András, aki 320 munkanapegységét teljesített, egymaga 450 kiló búzát kapott a 15 százalékos előleg fejében. Vitéz Mihály kollektívtag 430 munkanapegységért 550 kiló előleget vitt haza. Ugy számítja, hogy még 15 mázsa búzát kap a kollektív gazdaságból. Ifju Budai Lajos 20 éves fiatalember 290 munkanapegységet teljesített. A 15 százalékos előleg szétosztásakor 350 kiló búzát kapott a jövedelem teljes szétosztásakor többek között még további 8—10 mázsa búzát kap.

A kollektív gazdaságban most kezdtek csépelni az árpát, a búkkönyt és a zabot. Ezek olyan bő termést adtak, hogy a kollektív tagjai kézi erővel nem győzték lekaszálni, hanem a kakszentmártoni géppallos se-

gitségét vették igénybe a termés betakarításához.

Az elmúlt napokban közgyűlést tartottak a kollektív tagjai. A közgyűlésen megbeszéltek eddigi eredményeiket és azokat a sürgős feladatokat, amelyeket augusztus 23. felszabadulásunk évfordulója tiszteletére teljesítenek. Többek között elhatározták, hogy augusztus 23-ig kibővítik a baromfitenyésztő telepet.

A továbbiak során megbeszéltek a takarmányozást. A bőségesen ígérkező kukoricatermés a szétosztásra kerülő mennyiség mellett sok baromfi tenyésztését teszi lehetővé, a kukoricaszár értékesítésére pedig silogödöröket készítenek, hogy a szárat takarmánynak hasznosítsák.

Igen jól jövedelmez a kollektív gazdaság kertészete is. A paradicsom most érik s a termés olyan bőséges, hogy alig győzik szedni a tagok. A zöldségfélék egy részét a szatmári piacon értékesítik, a többit az ombódi szövetkezetnek adják át.

Nagymértékben fejlődött az elmúlt esztendőben a kollektív gazdaság állatállománya. Amikor a kollektív gazdaságot megalakították, alig néhány állat szerepelt a közös vagyonban. Ma már 20 kiváló tenyészkozájuk, 70 malacuk, 18 tehénük, 9 lovuk és 4 ökrük van. A tehénésztől naponta több mint 100 liter tejet a szatmári piacon értékesítenek, a többit az olyan kollektív tagok ellátására fordítják, akiknek még nincsen saját fejőstehenük.

A pálfalvi „Lenin Zászlaja” kollektív gazdaság dolgozói köszönik a Pártnak azt, hogy példaképpen állította eléjük a boldog szovjet kolhozparaszatok életét, megmutatta nekik a helyes utat. Megszabadultak a kizsákmányolástól, nyomortól és boldog életet építenek a maguk és gyermekeik számára.

Paku János levele nyomán

Versenyszerzödéseket kötnék

Augusztus 23 tiszteletére az állami porcelángyár dolgozói

KOLOZSVAR. — Hétfő délután három óra volt. Az első váltás már befejezte aznapi munkáját. A kolozsvári állami porcelángyár legtöbb osztályán azonban nem szünik meg az élet. A munka tovább folyik. A második váltás átvette az elsőtől a feladatokat, barátságosan üdvözölték egymást és aztán, mint akiket egyazon erő, egyazon törekvés hajt, még fokozottabb lendülettel nekifogtak a délutáni munkának. A délelőtti váltás dolgozói pedig egyenként, majd csoportosan a gyár gyülesterme felé igyekeztek. Összegyűltek, hogy megszervezzék az új munkaversenyt augusztus 23. tiszteletére.

Mikor már valamennyien együtt voltak, a szakszervezeti elnök megnyitotta az ülést:

— Közeledik augusztus huszonharmadika, hazánk felszabadítása nagy évfordulójának ünnepe. Az ország minden dolgozója újult munkalendülettel, újabb megvalósításokkal és sikerekkel fogadja ezt a nagy napot. Népköztársaságunk győzelmének hajnalát. Most azért gyűlünk egybe, hogy megbeszéljük a reánk váró új feladatokat.

A szakszervezeti elnök azután röviden ismertette a tervet. A versenyt két-három nap múlva indítják be, amikorra elkészülnek az új versenyszerződési irrlapok. Addig mindenki álltan össze és beszélje meg részletesen versenytársával a munkavállalási pontokat.

A dolgozók közül is megértették: a május 1. tiszteletére indított versenyvél szervezettel, a lehetőségek alaposabb át-

tanulmányozása nélkül történtenek a munkavállalások. Olyanok hívták ki egymást versenyre, akiknek munkaköre egészen más természetű volt. S így nemcsak, hogy ők nem tudták szemmel kísérni egymás munkáját, de a versenyeredmények kiszámítása is lényegesen bonyolultabbá vált.

A hiányosságokból okulva, a szakszervezet hosszasan tanulmányozta ezt a kérdést. Végül is a versenyszerződéses formát találta a legmegfelelőbbnek. Mielőtt a versenyzők kitöltenék a szerződést, a versenypontokat az osztályvezető és az osztály versenyfelelőse részletesen áttanulmányozza szervezési és szakmai szempontból, hogy a kihívás teljesítését nem gátolja-e valamilyen technikai akadály.

Fenesan Nicolae öntő hozzászólása után, aki a verseny elindítása iránt érdeklődött, a kérdések özöne következett: lemaradásnak számít-e, ha hibáján kívül, külső okok miatt nem teljesítheti vállalását; lehet-e változtatni később a már megkötött versenyszerződésen; augusztus 23. után megzúlnak-e a megkötött verseny, vagy folytatják tovább a szeptemberben megtartandó békékongresszus tiszteletére?

Késő délután volt már, amikor befejezték az értekezletet. Nagy csoportokba verődve indultak a kijárat felé. Valamennyien hazáigyekeztek. Pihennek, hogy másnap újult erővel teljesítsék munkájukat az augusztus 23. felszabadulásunk évfordulójának nagy ünnepére indított szocialista versenyre...

